

Τέσσερα ποιήματα

1

Στενεύεται ο χώρος μου
άπό τὸ γαλανὸ φεγγάρι
στὴ θύμωσή τῆς ταπεινῆς μου μέρας.

2

Χαρμόσυνα περπάτησα τὰ πόδια μου
πλάι στὴν καλὴ μου·
αὐτὸ χῶμα τῆς καλῆς μου μέρας.

3

Μονάχα σήμερα ἄφρα
τὴ μόνη μου μερφή
στὸ τρεχάμενο ἀστέρι.

4

Φεύγει τὰ γέρι πάνωθὲ μας
φεύγουν καὶ τὰ πουλιά
καὶ τὸ κορμί ξεχνᾶ τὴν ὁμορφιά.

Παν. Κερασίδης

Ἕνα ποίημα

Μιά πολυκύμαντη ἀκρογιαλιά
τῆς μελωδίας σου
νὰ γλυκοδέρνει τὸ κορμί μου αἰώνια
καὶ νὰ ποτίζει πρὸ βαθιά τὴ σάρκα μου
νὰ νοιώθω στὴν καρδιά μου πάντα ΚΑΤΙ

Παν. Χαλοῦλος

δὲν εἶναι πλήρης («ἄπάνω στὸ χορδ»), ἡ δύναμη ποὺ τὴν κάνει τόσο εὐκόλα νὰ πει: «Κύριε, /Κύριε, /Κύριε, θάρθω κεῖ πάνω κάποτε μόνο καὶ μόνο/ γιὰ νὰ σὲ κάνω ἄντρα» (1), δὲν εἶναι κοριτσιίστικη, γυναικουλιστικὴ φωνή, ἀλλὰ γνήσια ὀλοκάθαρη διλογικὴ δύναμη δικαιωμένη στὴν ἀνθρωπιά καὶ μπορεῖ νὰ γίνῃ γλώσσα πραγματικὴ. Γι' αὐτὸ νομίζω πῶς ἡ ποίησή τῆς Ἑλενας Στριγγάρη πρέπει νὰ μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ νὰ περιμένουμε πῶς θὰ τὴν πᾶει αὐτὴ ἢ καὶ γυναικὰ καὶ ποιήτρια: μιά τέτοια γοητεία εἶναι χαρὰ, ἔστω μελλοντικὴ.

★ Καὶ προχωρώντας στὴν ἐνημέρωσή ποὺ ἄρχισε στὸ προηγούμενο τεῦχος τῆς ΤΑΡΙΑΣ γιὰ τοὺς μακρινούς καὶ κοντινούς προγόνους τῆς, ἄς ἀναφέρουμε τὰ «Λευκὰ γράμματα», τέσσερες πολυγραφημένες σελίδες, περίληψη ΤΑΡΙΑΣ: κείμενα στὸ πρωτότυπο, δημοτικά, μεταφράσεις καὶ μερικὰ δνόματα παιδιῶν ποὺ οἱ σπουδὲς τὰ ἔχουν στείλει δὲν ξέρω ποῦ: Κ. Πιλάλη, Τ. Γιάνκος, Μ. Τσαχιώτη, Μαρία Καλοδίκη ἀνάμεσά τους ὁ Βασίλης Ἀρφάνης. Αὐτὰ τὸ 1963.

Σωκρ. Λ. Σκαρτοῦνης

Φροντιστήριον

ΑΓΓΛΙΚΗΣ

Μεθενίτη

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ 27

ΤΗΛΕΦ. 322.139

ΕΝΤΑΤΙΚΗ

CONVERSATION

ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΜΙΡΑΝΤΑ ΜΕΘΕΝΙΤΗ

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ

ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΙ ΕΧΕΤΕΡ (ΑΓΓΛΙΑΣ)